

15 Οκτωβρίου 2024

Ο παρήκοος Οσιομάρτυρας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Σήμερα, 15 Οκτωβρίου, η εκκλησία μας τιμᾶ τη μνήμη ενός ανώνυμου μάρτυρα μοναχού.

Ο μοναχός αυτός ζούσε σε μία σκήτη της Αιγύπτου, και για αρκετά χρόνια ἔκανε υπακοή σε γέροντα. Από φθόνο ὅμως του μισόκαλου δαίμονα ἀθέτησε την υπακοή του κι ἔφυγε ἀπὸ την καθοδήγηση του γέροντα, χωρίς να ὑπάρχει εὐλογία και βλαπτική για τη ψυχὴ του αἰτία. Καταφρόνησε μάλιστα και το ἐπιτίμιο, με το οποίο τον κανόνισε ο γέροντάς του.

Ἐφυγε λοιπὸν και κατέβηκε στην Αλεξάνδρεια. Ἀλλὰ ἐκεῖ τον ἔπιασε ο εἰδωλόατρης ἀρχοντας του ἔβγαλε το μοναχικὸ σχῆμα και τον πίεζε να θυσιάσει στα εἰδωλα. Καθὼς ὅμως με κανένα τρόπο δεν τον ἔπειθε να το κάνει, πρόσταξε

πρώτα να τον δείρουν αλύπητα με βούρδουλα, κι έπειτα να τον αποκεφαλίσουν με ξίφος. Έτσι κι έγινε. Άρπαξαν το μοναχό οι ειδωλολάτρες, του έκοψαν Το κεφάλι και πέταξαν το σώμα του έξω από την πόλη για να το φάνε τα σκυλιά.

Μερικοί όμως ευσεβείς χριστιανοί ήρθαν τη νύχτα και το σήκωσαν. Το άλειψαν με μύρα, το τύλιξαν με σεντόνια και το έβαλαν μέσα σε λάρνακα. Ύστερα το τοποθέτησαν στο άγιο βήμα ενός ναού της πολιτείας για να τιμάται σαν μαρτυρικό λείψανο.

Κάθε φορά όμως που γινόταν θεία λειτουργία και ο διάκονος εκφωνούσε το « όσοι κατηχούμενοι προέλθετε, οι κατηχούμενοι προέλθετε», έβλεπαν όλοι τη λάρνακα να βγαίνει μόνη της έξω από το ιερό! Χωρίς να την αγγίζει ανθρώπινο χέρι, έφτανε μέχρι το νάρθηκα της εκκλησίας κι έμενε εκεί μέχρι την απόλυση. Έπειτα γυρνούσε πάλι μόνη της πίσω στο ιερό!

Όλοι έμεναν εκστατικοί μ' αυτό που γινόταν. Το πληροφορήθηκε κι ένας από τούς διακριτικούς πατέρες, και παρακάλεσε το Θεό να του δώσει εξήγηση.

Δεν άργησε να του φανερωθεί η αιτία του θαύματος. Άγγελος παρουσιάστηκε μπροστά του και του λέει:

-Γιατί θαυμάζεις και απορείς γι' αυτό που συμβαίνει; Δεν έλαβαν οι απόστολοι του Χριστού, καθώς γνωρίζεις, εξουσία «του δεσμύν και λύειν»; Κι από κείνους πάλι οι διάδοχοί τους, κ.ο.κ.; Αυτόν λοιπόν τον αδελφό, που αξιώθηκε να χύσει το αίμα του για το Χριστό και όμως δεν του επιτρέπεται να βρίσκεται μέσα στο ιερό βήμα όσο τελείται η αναίμακτη θυσία, μάθε πως άγγελος τον διώχνει μέχρι το νάρθηκα. Γιατί, ενώ ήταν υποτακτικός του τάδε συνασκητή σου, αθέτησε την υπακοή. Κι όταν ο γέροντάς του εύλογα τον επιτίμησε με κανόνα, εκείνος τον άφησε κι έφυγε δεμένος με το επιτίμιο· και σαν μάρτυρας μεν, έλαβε το μαρτυρικό στεφάνι. Σαν δεμένος όμως με επιτίμιο από το γέροντά του, δεν μπορεί να βρίσκεται μέσα στο ιερό, όταν τελείται η θεία λειτουργία. Εκτός κι αν του λύσει τον κανόνα ο γέροντάς που τον έδεσε». Σαν τα 'μαθε αυτά ο άγιος εκείνος ασκητής, πήρε το ραβδί του, πήγε στο γέροντα του μάρτυρα και του διηγήθηκε τα πάντα. Έπειτα τον πήρε και κατέβηκαν μαζί στην Αλεξάνδρεια

Πήγαν στο ναό, όπου βρισκόταν το μαρτυρικό λείψανο. Άνοιξαν τη θήκη, που περιείχε το σώμα του μάρτυρα, και του έδωσαν κι οι δύο τη συγχώρηση. Έπειτα, αφού τον ασπάστηκαν, στάθηκαν και προσευχήθηκαν δοξολογώντας το Θεό.

Από τότε, όταν γινόταν θεία λειτουργία, παρέμενε ο μάρτυρας μοναχός ασάλευτος στη θέση του μέσα στο άγιο βήμα.

Πηγή: Διηγήσεις φοβερές και ωφέλιμες, Έκδοση Ιεράς Μονής Παρακλήτου.